

Sygn. akt V K 127/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora (...) A. Z.

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r., 22 maja 2017r. na rozprawie

sprawy **Z. K.**

urodzonego (...) w W.

syna L. i H. z d. S.

oskarżonego o to, że: W dniu 18 maja 2016 roku w W. przy ul. (...) na parkingu przed sklepem (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu damka firmy (...) wartości 1500 złotych n/s K. S. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

1. Oskarżonego **Z. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że przyjmuje, iż wartość roweru wynosiła 623,79 zł i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 18.05.2016r. uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną w zakresie 1 (jeden) dnia.
3. Na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci kombinerek.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. S. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy 24/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 135,24 (sto trzydzieści pięć 24/100) złotych tytułem podatku VAT oraz kwotę 130,38 (sto trzydzieści 38/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

-Sygn. akt V K 127/16

UZASADNIENIE

na zasadzie art. 424§3 kpk zakres uzasadnienia ograniczony do rozstrzygnięcia o karze

Z. K. został oskarżony o to, że w dniu 18 maja 2016 roku w W. przy ul. (...) na parkingu przed sklepem (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu damka firmy (...) wartości 1500 złotych n/s K. S. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278§1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas Komentarz do art. 278 Kodeksu karnego Zakamycze 2006 W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608; A. Marek, Prawo karne..., s. 522; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254).

Oskarżony Z. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu damka firmy (...) stanowiącego własność K. S.. Rower ten stał pod sklepem (...) i był zabezpieczony za pomocą linki, którą Z. K. próbował przeciąć, używając kombinerek. Ostatecznie udało mu się zabrać rower wraz z zabezpieczeniem, bez wcześniejszego jego usunięcia. Zachowaniem tym oskarżony niewątpliwie zatem wyczerpał znamiona czynu o którym mowa w art. 278§1 kk. Nadmienić należy, że w toku postępowania ustalono, iż wartość skradzionego roweru jest niższa, niż ta która została przyjęta w zarzucie i wynosi 623,79 zł (opinia biegłego k.144-168).

Z. K. dopuścił się przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w art. 64§1 kk. Zgodnie z cytowanym przepisem Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż przez tak orzeczoną karę należy rozumieć zasadniczą, jednostkową karę pozbawienia wolności, która to kara w przypadku objęcia jej wyrokiem łącznym musi być wymierzona chociażby za jedno z przestępstw poprzednich, do którego odnosi się podobieństwo przestępstwa ponownego, właśnie w rozmiarze nie niższym niż 6 miesięcy (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 czerwca 2012 r. II AKa 126/12 tak też uchwała SN z dnia 24 IV 1985 r. VI KZP 5/85 OSNKW 1985/7-8/54).

Z. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie z dnia 30 listopada 2012r. w sprawie V K 222/12 został skazany za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.04.2013r. do 24.10.2013r. (odpis wyroku k. 91) Nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżony ponownie dopuszczając się przestępstwa stypizowanego w art. 278§1 kk w dniu 18 maja 2016r., działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk.

Wina oskarżonego Z. K. jest bezsporna. Z uwagi na wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, poddano go badaniom biegłych psychiatrów oraz biegłego psychologa. Ze złożonej przez nich opinii wynikało, że Z. K. nie cierpi na chorobę psychiczną oraz nie stwierdzono u niego upośledzenia umysłowego. Biegli rozpoznali u wymienionego jedynie organiczne zaburzenie osobowości, zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu i napady padaczki w wywiadzie. Jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i zdolność do pokierowania swoim postępowaniem zdaniem biegłych nie była zaburzona. Sąd dał wiarę stwierdzeniom zawartym w opinii biegłych, jako pochodzącym od osób obcych dla oskarżonego, specjalistów posiadających odpowiedni zasób wiedzy w dziedzinie psychiatrii. (opinia biegłych psychiatrów i opinia biegłego psychologa k. 59-63, 64-65)

Wymierzając oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę stopień zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się zwłaszcza w rodzaju i charakterze naruszonego dobra oraz sposobie i okolicznościach popełnienia czynu zabronionego. Sąd miał na uwadze również uprzednią karalność oskarżonego, w tym wielokrotną za przestępstwa przeciwko mieniu (dane o karalności k. 179-181). Zauważyć jednocześnie należy, że uprzednie wielokrotne skazania, nie wpłynęły na oskarżonego wychowawczo. Z. K. z dotychczasowych skazań nie wyciągnął praktycznie żadnych wniosków. W dalszym ciągu nie przestrzega porządku prawnego i obowiązujących norm prawnych, ewidentnie je lekceważąc. Zdaniem Sądu jedynie odseparowanie oskarżonego od społeczeństwa pozwoli na kontynuowanie procesu resocjalizacji w ramach kary pozbawienia wolności i winno spełnić funkcje zapobiegawcze i wychowawcze kary.

Stosownie do treści art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczyć należało okres zatrzymania oskarżonego w dniu 18 maja 2016r. uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną w zakresie 1 dnia.

Na podstawie art. 44§2 kk Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci kombinerek, jako że był to przedmiot, który był przeznaczony do popełnienia przestępstwa.